

EL LLENGUATGE

**Adonar-se de
com es fa**

Com és ben sabut, quan un verb que regeix una preposició, (*a*, *en* o *de*) duu, com a complement, tota una oració subordinada introduïda per la conjunció *que*, té lloc, preceptivament, la caiguda o abdicació de la preposició. Diem, així, *Madono de certes coses* i *Confio en la seva paraula*, amb el complement introduït per una preposició, però *Madono que no en té ganes* i *Confio que vindrà*, en què hem prescindit de la preposició. És cert que apareixen continuament, en les nostres publicacions, construccions com «Té ganes de què se'n vagin» i «S'acostumen a què els ho diguin», en què, a més, la conjunció és tractada com un mot fort, que poden desorientar els lectors, però no és pas que la normativa s'hagi modificat sinó, molt més simplement, que avui moltes publicacions han decidit de prescindir olímpicament dels serveis d'un corrector eficient.

Però aquesta supressió o abdicació de la preposició quan el complement d'un verb és una oració subordinada ha de tenir lloc únicament si aquesta oració és introduïda per la conjunció *que*. I, ben contràriament al que hem exposat en el paràgraf anterior, hi ha qui té tendència a prescindir també de la preposició que demana el règim de certs verbs, quan l'oració subordinada no és introduïda per la conjunció *que* sinó per un altre element, com és ara un pronom interrogatiu i, molt especialment, l'adverbi *com*. Diem adverbi d'acord amb la categoria gramatical que el Diccionari Fabra i la Gran Enciclopèdia atribueixen a aquest mot significant «de quina manera», és a dir, en oracions com *No sé com acabarà* o *Sents com criden?* És fàcil de veure, efectivament, la diferència entre aquestes oracions i oracions com *Fes-ho com vulguis* i *Treballa com cal*, car a les primeres la subordinada es pot pronominalitzar: *No ho sé. Ho sents?* D'altra banda, en aquestes oracions, el mot *com* arriba a perdre, amb verbs de percepció, el seu valor modal: *He vist com entrava. Sento com passen*. Alguns dels verbs que demanen un complement d'objecte introduït per la preposició *de*, com és ara *adonar-se*, *recordar-se*, *oblidar-se*, *riure's* o *burlar-se*, admeten, com a complement, oracions com les que comentem. Sembla improcedent, aleshores, la supressió de la preposició. Així, en lloc de «S'adonen com funciona» diríem *S'adonen de com funciona*.